

عماد کاتب اصفهانی و آثار او

۰۱۴۰ فروغ بخش

ابوعبدالله محمدبن صفی الدین محمد بن حامد مشهور به عmad کاتب اصفهانی صاحب کتاب خربیدة القصر و جریدة العصر و برخوردار از نسبی قریشی است. ظاهرآ اجداد عmad جزء قبایلی بوده‌اند که پس از فتوحات مسلمانان به سرزمین ایران وارد شده و در اصفهان سکنی گزیده‌اند. به همین دلیل گاه در منابع از او به «عماد القریشی الاصبهانی الکاتب» یاد شده است.

ابن فوطی، نخستین کسی است که در مجمع الاداب فی معجم الالقاب به اصل و نسب او پرداخته است.^۱ عmad در جمادی الثانی سال ۵۱۹ ه. ق. در اصفهان دیده به جهان گشود. مقدمات علوم اسلامی را در زادگاه خود و کاشان فراگرفت و تحصیلات خود را در نظالمية بغداد تکمیل نمود. در ذی القعده سال ۱۵۴۲ از بغداد به موصل رفت و در حضور جمال الدین، - وزیر موصل - به گفتگو با فقیهان درباره مسایل فقهی و سروdon قضیه‌ای در وصف وزیر پرداخت. در سال ۵۵۲ ه. ق. عنون الدین بن هبیره، وزیر مقنی (۵۵۵-۵۲۶ ه. ق.) خلیفة عباسی - که از مقام علمی عmad آگاهی یافته بود، او را به نیابت از خود به شهر واسط فرستاد. عmad در این باره می‌نویسد: «از مدرسه به کار دیوانم آورد از اشتغال به دانش مرا بازداشت و به خیال خود با کاری که به من داد مرا از بیکاری نجات بخشید.»

عماد تا سال ۵۶۰ ه. ق. حکومت واسط را بر عهده داشت و پس از مرگ وزیر همچون دیگر نایبان و اطرافیان وی، به دستور المستبدج (۵۵۵-۵۶۶ ه. ق.) - خلیفة عباسی - به زندان افتاد. عmad از زندان، قضیه‌ای برای عضدالدین بن رئیس الروسا - خوانسالار خلیفة عباسی - فرستاد و بالاخره و با پایمردی او از زندان آزاد گردید. پس از مدتی بیکاری در سال ۵۶۲ ه. ق. به دمشق رفت و به تدریس در مدرسه‌ای که به تازگی توسط ملک عادل بن نورالدین - حاکم دمشق - ساخته شده بود و پس از مدتی به عmad واگذار شده و به مدرسه عmadیه شهرت یافت، پرداخت. با

مرگ ملک عادل در ۵۶۹ ه. ق. و امارت برادرش، ملک صالح که کودکی ده ساله بود، بدخواهان و مخالفان عmad که مسلط بر ملک صالح بودند، سبب شدند تا عmad از دربار دور شده و به شهر موصل رود. چون صلاح الدین ایوبی (۵۸۹-۵۶۴ ه. ق.) از مصر عزم شام کرد عmad از موصل خارج شد و به سال ۵۷۰ ه. ق. در شهر حمص صلاح الدین را ملاقات و ریاست دارالانتشاء خود را به او واگذار نمود. کار عmad نگاشتن نامه‌های سلطان به فارسی و عربی بود. در سال ۵۸۹ ه. ق. با مرگ صلاح الدین، عmad نیز از منصب خود کناره‌گیری کرد و بقیه عمر را

صرف تألیف و تصنیف نمود. در اول رمضان سال ۵۹۷ ه. ق. از جهان رخت برپست و در مقابر صوفیه دمشق مدفون شد.^۲

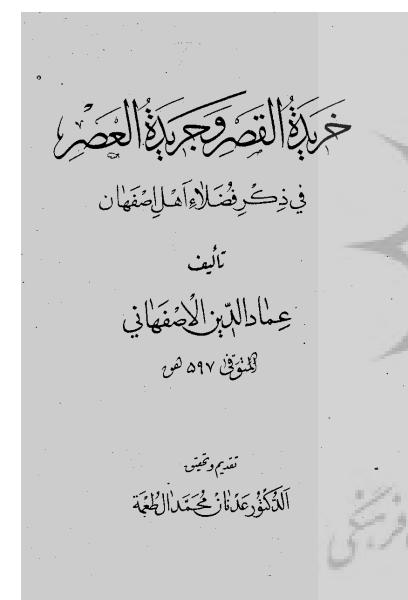
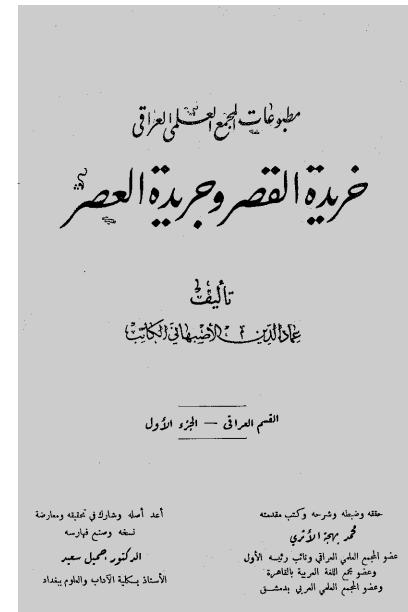
عمادالدین کاتب، علاوه بر آنکه شاعری خوش قریحه بود، در تاریخ نویسی نیز دست توانا و سبک خاصی داشت. استفاده از الفاظ و ترکیب‌های ادبی غامض سبب شده بود تا خوانندگان آثارش به زحمت افتد و مطالب تاریخی، گاه در زیر عبارات و الفاظ مشکل، پوشیده بماند. با این حال حضور او در دستگاه حکومتی به عنوان شاهدی موثق و مرتبط با افراد سرسناس، نوشتۀ‌های او را معتبر می‌کند و اما معرفی و بررسی مهم‌ترین آثار عmad:

۱. کتاب نصرة الفترة و عصرة العترة اثر مهم عmad کاتب در مورد تاریخ سلجوقیان است. اصل این کتاب، رساله گونه‌ای بوده به زبان فارسی و با قلم انوشیروان بن خالدین محمد کاشانی، وزیر معروف سلطان محمود (۵۲۲-۵۱۱ ه. ق.) و سلطان مسعود (۵۴۸-۵۲۷ ه. ق.) از سلاجقة عراق و نیز المسترشد بالله (۵۲۹-۵۱۲ ه. ق.) خلیفة عباسی.

این رساله نفته‌ال مصدر فی فتوح زمان الصدور و صدور زمان الفتوح نامیده می‌شد که هم از نظر تاریخی و هم از جهت ادبی موردنموده بوده است. ظاهرآ کاتب این مترسانان آن عهد از آن مایه می‌گرفتند. عmad این کتاب را به عربی ترجمه نمود و بر آن مقمه و تکمله و اضافاتی که مشتمل بر واقعیت چهل و هفت سال پس از مرگ انوشیروان یعنی تا سال ۵۷۹ می‌شد، افزود.^۳

عماد در نگارش، تابع سبک خاصی بود. مشکلات نثر وی سبب شد تا همشهری او فتح بن علی بنداری از بزرگان فقهها و ادبیات قرن هفتم که به آثار عmad، عنایت خاصی داشت، کتاب نصرة الفترة و عصرة الفطره او را در سال ۶۲۳ هـ.ق. با زبانی ساده خلاصه کرده و آن را زبدة النصره و نخبة العصره، نام نهاده و به حاکم دمشق - ملک عیسی هدیه کند.

بنداری دلیل تحریر دویاره کتاب را چنین بیان می‌کند: «من هنگامی که از برگزیدن کتاب برق شامی اثر پیشوای نیک بخت عmadالدین محمدبن محمد بن حامد اصفهانی نویسنده معروف که خدایش بیامزد، فراغت یافتنم کتاب دیگرشن را که نصرة الفترة و عصرة الفطره نام یافته در مطالعه گرفتم، این کتاب در تاریخ وزیران سلجوقی است. در توجه به آن دریافتمن که مؤلف در تحریر کتاب سبک معروف خود را در پیش گرفته و در میدان فصاحت و بیان، لجام قلمش را رها ساخته است. قرینه سازی و لغات متراوف پرده بر محور کار و مقصود نویسنده، افکنده تا آنجا که

كتاب نصرة الفترة و
عصرة العترة، اثر عماد الدين ابراهيم العساري
مورد تاريخ سلجوقيان است. اصل
این کتاب،
رساله گونه‌ای بوده به زبان فارسي
به قلم
انوشیروان بن خالد بن محمد
کاشانی، وزیر معروف
سلطان محمود (۵۲۲-۵۱۸ هـ.ق.) و
سلطان مسعود (۵۴۸-۵۲۷ هـ.ق.)
از سلاجقه عراق و نیز المسترشد بالله
و مرتضی (۵۲۹-۵۱۲ هـ.ق.) خلیفه عباسی

«عمادالدین که خدایش بیامزد، گفت: من دوست داشتم که این کتاب را با شرح حادثه هر سال و بیان هر مقصود و مرامی به پایان برسانم ولی به علت دور بودن از محیط و شناسایی حادث این ایام و اقامت در شام به بیان خلاصه‌ای از آنچه دانستم بسند کردم و از شرح تفصیل حوادث دم در کشیدم.»

کتاب زبدۃالنصرہ و نخبۃالعصرہ، نخستین بار توسط مستشرق معروف هوتسما، در سال ۱۸۸۹ میلادی به چاپ رسید. ترجمه عربی به فارسی این کتاب با عنوان تاریخ سلسله سلجوقی در سال ۱۳۵۶ شمسی توسط آقای محمدحسین جلیلی انجام گرفت.

۲. کتاب برق الشامی اثر دیگر عماد در زمینه تاریخ است که توسط بنداری اصفهانی خلاصه و بازنوبی شده است. بنداری پس از تلخیص، نام آن را سنا البر الشامی^۱ نهاد. کتاب برق الشامی از جمله منابع مورداً استفاده این اثیر در کامل می‌باشد.^۲ به گفته یاقوت، عماد سرگذشت خود را در این کتاب آورده و شرح مسافرتش به عراق و شام را نقل کرده است. از جمله مندرجات کتاب برق الشامی، اخباری از عادل نورالدین، سلطان صلاح الدین ایوبی، فتوحات شام و نواحی اطراف آن و اعمال عماد در دوران خدمت می‌باشد. ظاهراً کتاب مذکور، در هفت مجلد تألیف شده بود. جزء پنجم کتاب که حوادث سال‌های ۵۸۰-۵۷۸ هـ.ق. را شامل می‌شود در کتابخانه اکسفورد و لیدن موجود می‌باشد.^۳

۳. کتاب الفتح القدسی فی الفتح القدسی اثر دیگر عماد در زمینه تاریخ است. در این کتاب، چگونگی جنگ‌های صلیبی در عهد صلاح الدین ایوبی و نیز چگونگی فتح بیت المقدس به دست صلاح الدین آمده است. این کتاب در دو مجلد تالیف شده و به دفعات در اروپا و مصر به چاپ رسیده است.^۴

۴. زبدۃالتواریخ: بروکلمان در اثرش - تاریخ ادبیات عرب - این کتاب را به صدرالدین ابی الحسن علی بن سیدمشهدی ابن الفوارس ناصربن علی کاتب خلیفه ناصرالدین الله (۵۷۵-۵۲۲ هـ.ق.). نسبت داده است. ظاهراً صدرالدین این کتاب را از روی اثر عماد یعنی نصرةالفترة و عصرةالفترة اقتباس کرده و وقایعی را که عmad به سال ۵۹۰ هـ.ق. به پایان رسانیده تا سال ۶۲۰ هـ.ق. ادامه داده است. نسخه‌ای از این کتاب به شماره ۵۵۰ در کتابخانه بریتانیا موجود می‌باشد.^۵

۵. عَتْبِي الزَّمَانِ فِي عَتْبِي الْحَدَّاثَانِ: ردی از این کتاب به دست نیامده تنها یاقوت و ابن خلکان در کتب خویش از آن یاد کرده‌اند و ظاهراً کتاب در مورد حوادث پس از وفات سلطان صلاح الدین تا

چهره مقصود تاریخ، در غبار کثیر سجع و قافیه فرو رفته است. وجود این وضع، چه بسا موجب شود که پرده برخی گوش‌ها به شنیدن نوادر کتاب بلند نشود. پس من از آن کتاب مفصل این مختصر را برگزیدم به طوری که تمام مطالب کتاب را در برداشته باشد پس بهترین قرینه‌سازی و صنایع بدیهی و درخشش‌ترین و روشن‌ترین الفاظ کتاب را نیز محفوظ بدارد...»

گرچه بنداری کتاب را تاریخ وزیران سلجوقی معرفی می‌کند اما این کتاب، در بردازند واقعی مهم سیاسی و اوضاع اجتماعی دوره سلجوقی، به خصوص سلاجقه عراق - از آغاز این سلسله تا زمان فوت سلطان ارسلان بن طغرل بن محمدبن ملکشاه نیز هست و به بیان وقایع سیاسی سلاجقه عراق، روابط سلاطین سلجوقی با خلفای عباسی پرداخته و اشارات کوتاهی به اوضاع سیاسی خلافت عباسی دارد. البته اهمیت کتاب بیشتر در ارتباط با وزارت در عهد سلاجقه عراق و چگونگی ساختار اداری سلاجقه می‌باشد. به گفته مترجم فارسی کتاب، عناوین بعضی از مقامات اداری دوره سلجوقی منحصرآ در این کتاب آمده است. مانند «وکیل در» یا «امیربار». ترتیب دیوان استیفاء، دیوان طغاء، رسائل، انشاء، اشراف و عرض، نیز از مطالب با اهمیت کتاب است.^۶ در باب ویژگی‌های شخص «وکیل در» چنین آمده است:

«وکیل در از حاجب بالاتر است. باید مردی زبان آور و خوش گفتار باشد. در تتنگاهای سخن، شرنگ غصه را چون شربت گوارا بنوشد. اگر مقتضی باشد و نیازی در بین آید دلیل بیاورد و از لجاج دوری کند و سهل‌گیر باشد. به خوبی سلطان آگاه باشد و اوقات خشم و خشنودی و خوشحالی و آنوه وی را بشناسد اگر او را درهم و مغموم دید با نرمی توسط حکایت و گفتار نیکو به نشاطش در بیاورد تا آنجا که از قیافه وی پذیرفتن درخواست خود را احساس کند. در غیر اینصورت باید خودداری کند زیرا سلطان اخلاقش بر یک طریق نیست و ناچار دلتگی و ملال دارد.»

آنچه اهمیت این کتاب را نسبت به منابع مشابه دوچندان می‌کند، ارتباط نویسندهان دوگانه کتاب با دستگاه اداری و حکومتی زمان موردیحث است. باتوجه به مسؤولیت‌های انشویریان بن خالد کاشانی و عماد کاتب در دستگاه سلاجقه، مطالب عنوان شده در کتب ایشان، قبل اعتماد و موافق به نظر می‌رسد.

عماد کاتب، واقعی را تا سال ۵۷۵ هـ.ق. دنبال کرده است. دوری از عراق و سفر به شام، مانع از ادامه کار شد. بنداری در آخرین برگ کتاب چنین آورده است:

معرفی کرده است.^{۱۹}
 مجلد نخست خریدةالقصر و جریدةالقصر
 توسط «مجمع العلمي عراق»، از روی نسخه
 خطی، موجود در کتابخانه پاریس، به سال ۱۳۷۵
 قمری (۱۹۵۵ میلادی) در بغداد به چاپ رسیده
 است. بخش دیگر کتاب خریدةالقصر که درباره
 شعرای ایرانی عرب گوی همچون ثعالبی،
 باخرزی، خطبیری و... است با تصحیح و تحقیق
 دکتر عدنان محمد آل طعمه به وسیله دفتر نشر
 میراث مکتوب، در ۳ جلد و در تهران به چاپ
 رسیده است.

پی‌نوشت‌ها:

۱. عmad al-din al-Ashehanyi kātib: خریدةالقصر و جریدةالقصر، القسم العراقي،الجزء الاول، تحقيق و مقدمه؛ محمد بهجة‌الأخرى، بغداد، مطبعة المجمع العلمي العراقي، ۱۹۵۵، مقدمه مصحح.
۲. همان و نیز بنداری اصفهانی، تاریخ سلسه سلجوقی زیدةالنصره و نخبه العصره، ترجمه محمدحسین جلیلی، [تهران] انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۳۵۵، مقدمه مترجم، ص ۱۷.
۳. بنداری اصفهانی، پیشین، مقدمه مترجم، صص ۱۲ و ۱۱.
۴. همان، ص ۳.
۵. همان، مقدمه مترجم، ص ۲۰.
۶. همان، متن کتاب، صص ۱۰۷ و ۱۰۶.
۷. همان، ص ۳۶۵.
۸. Kamal al-din ibn al-fazl abd al-Razak ibn Ahmad معروف به ابن الفوطی: مجمع الاداب فی معجم الانقام، جلد ۳، تحقيق محمدالکاظم، تهران، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۴، ص ۵۲۰.
۹. عزالدین علی بن الاثیر: کامل، تاریخ بزرگ اسلام و ایران، جلد ۲۳، ترجمه عباس خلیلی، تهران، انتشارات علمی، بی تا، ص ۲۸۵.
۱۰. عmad al-din al-Ashehanyi kātib، پیشین، مقدمه مصحح، ص ۷۷.
۱۱. همان، و نیز: خریدةالقصر و جریدةالصر فى ذكر فضلاء اهل اصفهان، جلد ۱، تحقيق عدنان محمد آل طعمه، تهران، دفتر نشر میراث مکتوب، ۱۳۷۷، مقدمه مصحح، ص ۲۸.
۱۲. عmad al-din al-Ashehanyi kātib، همان، چاپ بغداد، مقدمه مصحح، ص ۷۷.
۱۳. همان، ص ۷۹.
۱۴. همان جا.
۱۵. همان جا.
۱۶. همان، ص ۷۱.
۱۷. همان، ص ۳-۷۷.
۱۸. همان، صص ۷۷-۲۰۱.
۱۹. همان، صص ۲۰۱-۳۶۶.

سال ۵۹۲ هـ . ق. می‌باشد.^{۲۰}
 ۶. زحله الرحلة و حلية العطلة: این کتاب در بردارنده وقایع پس از وفات سلطان، اختلاف بین فرزندان سلطان و امرا و عمال حکومتی است.
 یاقوت به این کتاب، اشاره کرده است.^{۲۱}

۷. خطفة البارق و عطفة الشارق: احتمالاً آخرین اثر عmad بوده و حوادث سال‌های ۵۹۳ تا ۵۹۷ هـ . ق. (سال فوت عmad) را شامل می‌شود.
 بخش‌های مهمی از این کتاب در اثر ابوشامه به نام کتاب الروضتين آمده است.^{۲۲}
 چنان که گفتیم عmad کاتب، علاوه بر تاریخ، در ترجمه و شعر و ادبیات نیز دست توانایی داشته است. کتاب کیمیای سعادت اثر ابوحامد غزالی به وسیله عmad به عربی ترجمه گردید.^{۲۳}

اثر بزرگ عmad در زمینه ادبیات، کتاب عظیم خریدةالقصر و جریدةالصر در ده مجلد است. این کتاب، تذکره شرعا و بزرگان عربی گوی جهان اسلام - از ایران تا مغرب - در قرن ششم هجری است. خریدةالقصر، سال‌ها منبع موثقی برای تذکره‌نویسان سرزمین‌های اسلامی بوده است.
 کتاب، شرح حال شرعا و نویسنده‌گان است اما بسیاری از بزرگان که عmad از آنها یاد می‌کند منصب حکومتی و گاه وزارت خلفا و سلاطین قرن ششم را داشته‌اند بنابراین در خلال بیان احوال آنها، به اطلاعات سودمندی از اوضاع سیاسی و اجتماعی زمان مورد بحث می‌توان دست یافت.

جلد نخست کتاب، به ذکر بزرگان و شعرای سرزمین عراق اختصاص یافته است. مؤلف پس از حمد خداوند، دلایل آغاز کتاب با بحث درباره سرزمین عراق و اهمیت این سرزمین را بیان می‌دارد. سپس به شرح حال خلفای عباسی از زمان حیات مؤلف می‌پردازد و نخست از خلیفه مستضئ (۵۷۵-۵۶۶ هـ . ق.) آغاز می‌کند. پس از ذکر خلاصه‌ای از احوال و اوضاع زمان خلافت

وی، نمونه‌هایی از اشعار وی را می‌آورد.
 سپس خلفای پیش از وی را به ترتیب برمی‌شمارد و از هر کدام، ذکری به میان می‌آورد. ذکر نسب خلیفه، مدت خلافت، سال وفات و ابیاتی از سرودهای آنان، آورده شده است. این ترتیب تا خلافت مستظہر (۵۱۲-۴۸۷ هـ . ق.) ادامه می‌پاید.^{۲۴}

بخش دیگر مجله، «باب فی ذکر محاسن الوزراء اکتاب الدولة لعباسیه...» شروع می‌گردد. در این «باب» به شرح حال وزرای عباسی پرداخته شده و اطلاعات بسیار مفیدی از اوضاع سیاسی و حکومتی خلافت عباسی را در برگرفته است.^{۲۵}
 عنوان نخست از بخش پایانی «باب فی محاسن الشعرا» است که شعرای سرزمین عراق را

خریدةالقصر و جریدةالصر

فی ذکر فضلاء اهل فارس

[۲]

تأثیر

عماد الدين الصهاني

لعنی ۵۹۷ هـ

نشر و تجسس

الدكتور عذنان محمد اللغة

خریدةالقصر و جریدةالصر

فی ذکر فضلاء اهل خراسان و کملة

[۲]

تأثیر

عماد الدين الصهاني

لعنی ۵۹۷ هـ

نشر و تجسس

الدكتور عذنان محمد اللغة

برای اینجا / مهدیه و پژوهش / ۱۱۰

۴۰

عناوین بعضی مقامات اداری دوره سلجوقی، منحصراً در کتاب زبدةالنصره و نخبةالعصره آمده است.

مانند «وكيل در» یا «امیربار».

ترتیب دیوان استیفاء،

دیوان طغرا، رسائل، انشاء،

اشراف و عرض نیز از مطالب

با اهمیت کتاب است